

Sygn. akt II CSK 705/14

POSTANOWIENIE

Dnia 12 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie z powództwa A. K. i R. K. przeciwko "E. " Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością

z siedzibą w P.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 czerwca 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powodów

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu

z dnia 14 maja 2014 r., sygn. akt I ACa 41/14,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od powodów na rzecz pozwanego kwotę 1800 (tysiąc
osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie/ prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powodowie A. i R. K. we wniesionej skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 14 maja 2014 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparli na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1, 2 i 4 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawa budzących poważne wątpliwości oraz aby skarga powodów była oczywiście uzasadniona. W orzecznictwie Sądu Najwyższego pogląd o tym, że po stwierdzeniu nabycia nieruchomości przez zasiedzenie byłemu właścicielowi nie przysługuje już roszczenie o wynagrodzenie za korzystanie z jego rzeczy bez tytułu prawnego za okres sprzed daty nabycia własności, jest ugruntowany w aktualnym orzecznictwie Sądu Najwyższego (postanowienie z dnia 15 kwietnia 2011 r., III CZP 7/11, OSP 2012, nr 10, poz. 93, oraz wyroki: z dnia 12 stycznia 2012 r., II CSK 258/11, 19 września 2013 r., I CSK 700/12). Jeżeli właściciel uzyska tytuł egzekucyjny, z którego wynika, że należy mu się wynagrodzenie za korzystanie z jego rzeczy, jeszcze przed utratą własności w drodze zasiedzenia, to nie ma przeszkód do jego egzekwowania. Dopiero bowiem utrata własności w drodze nabycia jej przez zasiedzenie przez inną osobę, pozbawia go, ze względu na

pierwotny charakter nabycia własności, roszczenia o wynagrodzenie za korzystanie z jego rzeczy. Taka wykładnia przepisów o ochronie własności jest spójna i godzi potrzebę ochrony uzasadnionych interesów właściciela, który utracił własność na skutek niewykonywania tego prawa przez znaczny okres z koniecznością ochrony interesów nowego właściciela, który nie powinien ponosić skutków zaniedbań poprzedniego właściciela nieruchomości. Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Na wniosek pozwanego zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 98 § 1 i 3, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.